

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro tertio Decretalium, In Quo De Obligationibus, Beneficiis, Aliisque Juribus Clericorum saecularium, & Regularium agitur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1676

Titulus VI. De Clerico ægrotante, vel debilitato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98275](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98275)

Beneficia Parochialia seu curata, quæ Sede Apostolicâ in Curia vacante, per obitum Parochi vacant, non sunt reservata: sed provisio eorum spectat ad ordinariorum Collatores, n. 336. & seq. Neque huic speciali dispositioni de Ecclesiis Parochialibus est derogatum per Extravag. 1. h. t. inter Communes, n. 338.

§. III. De Beneficiis reservatis Papæ per Extravagantes. Quær. primò. Quænam Beneficia reservantur Papæ in Extravagantibus? De his agitur n. 339. & seq. Quær. secundò, quidnam in aliis Extravagantibus Communibus, quæ continentur in hoc Tit. statutum sit, n. 345.

§. IV. De Beneficiis reservatis Papæ per Regulas, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ.

Quæ sint reservata per primam regulam Cancellariæ, n. 346. Quæ per regulam secundam, n. 347. Quæ per tertiam, n. 348. & seq. Quæ per regulam quartam, quintam & sextam, n. 350. Quæ per regulam septimam, n. 351. & seq. Quæ per octavam regulam, quoad primam ejus partem, n. 353. & 2. seqq. Et quæ quoad secundam partem dictæ regulæ, n. 356.

§. V. De provisionibus, & reservationibus factis per Concordata Germaniæ.

Hæc Concordata inita sunt inter Papam Nicolaum V. per ejusdem Legatum de Latere, ex una parte: & Fridericum III. Imperatorem, & Principes Germaniæ, Ecclesiasticos, & Sæculares, ex altera parte, anno 1448. die 19. Martii, ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, n. 252. Quæ continentur in §. Item placet nobis; n. 358. & 2. seqq. Item in §. De cæteris; n. 361. & 2. seqq. & §. Placet similiter; fin. n. 364. & seq. Ubi de annatis solvendis agitur. An Pontifex possit derogare Concordatis Germaniæ, n. 366.

§. VI. De Beneficiis reservatis ex Indulto Pontificio Romanorum Imperatori per preces primarias.

Proponitur summa hujus Indulti, quæ conceduntur in §. Hinc est; n. 367. & seq. Limitatur hoc indultum, n. 370. Proponuntur aliquæ quæstiones circa idem Indultum, n. 371. & 2. seqq.

§. VII. Continuatur eadem materia de Casareis precibus primariis.

Quæ conceduntur in §. Quod quicunque; n. 374. & 3. seqq. Proponuntur, & resolvuntur plura dubia occurrentia circa hoc Indultum, n. 378. & 3. seqq. Ad quæ Beneficia extendatur idem Indultum, n. 382. Quæ Beneficia non comprehenduntur sub precibus Casareis, n. 383. & 2. seqq. Subjiciuntur in §. Non obstantibus; Clausulæ derogatoriæ eorum, quæ eidem Indulto obstat possent, n. 386.

SERIES CAPITVLORVM. IN ANTIQVIS.

c. 1. n. 51.	c. 14. n. 129.
c. 2. n. 18. & seq.	c. 15. n. 143. & seq.
c. 3. n. 47.	c. 16. n. 22. & duobus seqq.
c. 4. n. 20. & 21.	c. 17. n. 58. & seq.
c. 5. n. 125.	c. 18. n. 174. & duobus seqq.
c. 6. n. 37. & seq.	c. 19. n. 30. 32. & 33.
c. 7. n. 145. & seq.	c. 20. n. 61.
c. 8. n. 225. & seq.	c. 21. n. 69. & seq.
c. 9. n. 29. & 31.	c. 22. n. 254. & seq.
c. 10. n. 40. & seq.	c. 23. n. 25. & seq.
c. 11. n. 66. & seq.	c. 24. n. 109. & seq.
c. 12. n. 42. & duobus seqq.	c. 25. n. 230. & duobus seqq.
c. 13. n. 128.	c. 26. n. 227. & seq.

c. 27. n. 285. & seq.	c. 25. n. 268. & seq.
c. 28. n. 148. & tribus seqq.	c. 26. n. 156. & seq.
& n. 191. & seq.	c. 27. n. 266.
c. 29. n. 91. & tribus seqq.	c. 28. n. 160. & seq.
c. 30. in princ. n. 35. & seq.	c. 29. n. 276. & 278.
& §. Qui vero; n. 37. & duobus seqq.	c. 40. n. 313. & seq.
c. 31. n. 216.	c. 31. n. 79. & seq.
c. 32. n. 48. & seq.	c. 32. n. 178. 179. & 180.
c. 33. n. 208. & seq.	c. 33. n. 71. & seq.
c. 34. n. 298. & duobus seqq.	c. 34. n. 333. & duobus seqq.
c. 35. n. 100. & seq.	c. 35. n. 336. & duobus seqq.
c. 36. n. 229.	c. 36. n. 308. & seq.
c. 37. n. 111. & duobus seqq.	c. 37. n. 27. & 28.
c. 38. & ult. n. 252. & seq.	c. 38. n. 311. & seq.

IN SEXTO.

c. 1. n. 41. & seq.	c. 41. & ult. n. 264. & seq.
c. 2. n. 323.	IN CLEMENTINIS.
c. 3. n. 326. & 4. seqq.	Clem. 1. in princ. n. 194. & §. Ad hoc n. 259. & seq.
c. 5. n. 114. & seq.	Clem. 2. n. 270. & seq.
c. 6. n. 133. & seq.	Clem. 3. n. 172.
c. 7. n. 279. & seq.	Clem. 4. n. 240. & seq.
c. 8. n. 103. & seq.	Clem. 5. n. 272.
c. 9. n. 291. & seq.	Clem. 6. & ult. n. 134.
c. 10. n. 297.	IN EXTRAVAGANT.
c. 11. n. 281. & seq.	Extrav. unic. in princ. Ioan. XXII. n. 126. & n. 152.
c. 12. n. 81. & duobus seqq.	Extravag. 1. Inter Communes n. 339.
c. 13. n. 284. & seq.	Extrav. 2. n. 345.
c. 14. n. 75. & duobus seqq.	Extrav. 3. n. 340.
c. 15. n. 289. & seq.	Extrav. 4. n. 341.
c. 16. in princ. n. 56. §. Illis vero; n. 258. & §. Cum autem; n. 26. & seq. & §. fin. n. 263.	Extrav. 5. cit. n. 345.
c. 17. n. 54. & tribus seqq.	Extrav. 6. n. eod.
c. 18. n. 165. & tribus seqq.	Extrav. 7. n. eod.
c. 19. n. 243. & seq.	Extrav. 8. n. eod.
c. 20. n. 320. & seq.	Extrav. 9. n. eod.
c. 21. in princ. n. 193. & §. Illud autem; n. 195. & seq. §. Cum vero; n. 197.	Extrav. 10. n. 342.
c. 22. n. 293. & seq.	Extrav. 11. n. eod.
c. 23. n. 239. & 241.	Extrav. 12. n. eod.
c. 24. n. 250. & seq.	Extrav. 13. n. 343.
	Extravag. 14. & ult. num. 344.

TITVLVS VI. DE CLERICO EGROTANTE VEL debilitato.

§. I. An Clericus, propter ægritudinem, vel mutilationem, amittat Beneficium suum, vel saltem fructus illius, & quando eidem possit ac debeat dari Coadjutor?

ASSERT. I. Clericus infirmus omnes fructus sui Beneficii percipere debet, quos sanus recipiebat, num. 1. Etiam distributiones quotidianas, dummodo infirmitas sit causa principalis, & proxima non serviendi Ecclesiæ, n. 2. Aff. 2. Sed neque Clericus, propter mutilationem amittit Beneficium, quod habet: quin & fructus ejus percipere potest, n. 3. Presbyter, cui mediætas palmæ abscissa est, cum duobus digitis, non permittitur celebrare Missam; potest tamen alia officia Sacerdotalia facere, n. 3. Unde duæ sunt causæ, quæ inhabilem faciunt ad Officium Sacerdotale, vel in totum, vel ex parte, debilitas membrorum, & notabilis deformitas, quæ scandalum parit in populo, n. 4. Aff. 3. Si Rector Ecclesiæ adeo lepiā infectus sit, ut sine scandalo altari

Bbb bb 3

servire

servire nequeat, Coadjutor ei est dandus, n. 5. Si Rector Ecclesie est leprosus, & propter scandalum populi, ab officio administrationis removendus est, juxta facultates Ecclesie, necessaria ei subministranda sunt, num. 6. Num Parochus propter lepram, vel infirmitatem aliam perpetuam, omnino removeri possit, & privari jure ac titulo Beneficii, an verò solum ab administratione, n. 7. Quid faciendum, sit si reditus Ecclesie non sufficiant ad sustentationem utriusque Rectoris, & Coadjutoris, n. 8. Aff. 4. Si Episcopus propter morbum incurabilem, officium pastorale exercere non possit, dandus est ei Coadjutor, n. 9. & seq. Etiam si nondum sit consecratus, cit. n. 10. Aff. 5. Etiam Prælati Episcopo inferiores non sunt removendi ab officio, propter morbum perpetuum, sed Coadjutor eis dandus est, n. 11. Imò etiā propter imperitiā dari possunt Parochis Coadjutores, n. 12.

§. II. Quis dare possit Coadjutorem, & quomodo, ac qualiter dari debeat?

Coadjutores dare Episcopis eorumque Superioribus, spectat ad solum Papam. Conceditur tamen Episcopo, qui ob impedimentum aliquod perpetuum, officium suum exercere nequit, ut possit, cum consensu Capituli, unum, vel plures Coadjutores assumere, ad officium suum exequendum. Si verò Episcopus amens factus sit, Capitulum, vel duæ ejus partes, eligant duos idoneos Coadjutores: si verò Episcopus renuat Coadjutorem assumere, dicens, se eo non egeret, Capitulum ad notificet Papæ, n. 13. & seq. Aliis Prælati Episcopo inferioribus Coadjutores dare potest Episcopus, si officio suo præesse nequeunt, cit. n. 14. in fine. Aff. 2. Coadjutor potest dari, vel ad temporalium rerum tantum administrationem, vel etiam ad spiritualia administranda. Debet esse in ea ætate, quæ requiritur ad Officii, & Beneficii administrationem; & debet esse Clericus, n. 15.

§. III. Quæ sit potestas, sive officium Coadjutoris, & quando expiret?

ASSERT. I. Officium Coadjutoris est, ut Episcopi, vel Rectoris, cui datus est, curam gerat, & Ecclesie, sive populi, n. 16. Coadjutori Episcopi, vel Prælati interdicta est alienatio bonorum Ecclesie, scilicet immobilium, & mobilium pretiosorum, exceptis bonis mobilibus, quæ servando servari possunt, n. 17. Item Coadjutor talis tenetur rationem reddere ipsi Episcopo, vel Capitulo, vel Successori Prælati, si prius non reddidit, cit. n. 17. An Coadjutor Episcopi, vel Prælati possit conferre Beneficia, n. 18. Assert. 2. Officium Coadjutoris morte naturali, vel civili Episcopi, cui datus est, vel alterius Prælati, scilicet depositione, vel renunciatione illius finitur, n. 19. Prædicta procedunt in Coadjutore temporali, sive ad tempus vitæ illius, cui datus est: nam Coadjutorem perpetuum, sive cum futura successione, solum Papa dare potest, n. 20. Sicut autem Coadjutoria temporalis non est Beneficium, ita nec Coadjutoria perpetua, quia neutra tribuit titulum, sive Jus in re, sed ad rem solum, n. 21.

SERIES CAPITVLORVM.

IN ANTIQVIS.

c. 1. n. 1. & 2.	c. 5. n. 9.
c. 2. n. 3. & 4.	c. 6. & ult. n. 11.
c. 3. n. 5.	c. unic. in princ. eod. in 6. n.
c. 4. n. 6.	13. & §. Presenti n. 14.

TITVLVS VII.

DE INSTITUTIONIBUS.

§. I. Ad quos spectet Jus instituendi Clericos in Beneficiis Ecclesiasticis?

Institutio accipitur, vel latè, prout includit etiam collationem: vel propriè, prout ab illa distinguitur, interdum etiam pro investitura, n. 1. Aff. 1. Jure Communi, Jus sive potestas instituendi Clericos à Patre præsentatos pertinet ad Episcopos, non obstante contrariâ consuetudine, & tam ij, qui Ecclesiastica Beneficia, sine consensu Episcoporum, scienter occupata detinent, quàm qui de cætero ea occupare præsumpserunt, excommunicandi sunt, nec absolviendi, nisi congruè satisfecerint, n. 2. & 3. Aff. 2. Officialis sive Vicarius Generalis Episcopi potest ex Officio suo Clericos præsentatos instituere, etsi speciale ad id mandatum non habeat, n. 4. Aff. 3. Etsi Capitulum, Sede vacante, non possit conferre Beneficia pertinentia ad collationem Episcopi tantum, potest tamen instituere, n. 5. Aff. 4. Etiam Prælati inferiores Episcopo possunt instituere in Beneficiis ex privilegio, præscriptione, vel consuetudine, n. 6. Is qui possidet Jus instituendi in Beneficiis, ad quem Jure Communi non spectat, pendente judicio proprietatis, in possessione defenditur, n. 7. & seq.

§. II. De Instituendis in Ecclesiis, vel Beneficiis Ecclesiasticis.

Quar. primò, quanam, & quales instituendi sint in Beneficiis? Resp. 1. Instituendi debent esse Clerici unde Laici in Clericos non possunt institui: sed numerus explendus est ex Clericis intra debitum tempus, n. 10. Resp. 2. Non debent in Ecclesiis, vel Beneficiis institui Clerici unius originis, aut nationis: sed undecunque originem ducant, dummodo idonei sint, institui debent, si aliquod Beneficium fundatum sit pro personis ex certa gente, civitate, vel familia oriundis, n. 11. Resp. 3. Præsentatus ad Parochiam, etsi in minoribus Ordinibus constitutus, non debet repelli, si intra tempus à Jure statutum, scilicet intra annum, ad Sacerdotium promoveri possit, & aliis idoneus, n. 12. Quar. secundò, quot in Ecclesiis Clericorum, & Monasteriis instituendi sint? Resp. Tot, quot commode ali possunt, neque ad plures recipiendos cogi possunt, n. 13. Neque in Monasteriis plures recipi debent, quàm ex redditibus eorum decenter sustentari possunt, n. 14. & 15. Quar. tertio, an is, ad quem spectat potestas instituendi, se ipsum instituere possit? Resp. Negativè, quia inter dantem & accipientem debet esse distinctio personarum, n. 15. & seq. Unde infertur, & efficaciter probatur, quod Confessarius Papæ non possit ipsum absolvere potestate jurisdictionis delegatâ ab ipso Papa; quia absolvere se ipsum, n. 18. Ad institutionem præsentati non est jure determinatum certum tempus, n. 19.

SERIES CAPITVLORVM.

IN ANTIQVIS.

c. 1. n. 14. & 15.	c. 6. n. 7. & duobus seqq.
c. 2. n. 10.	c. 7. & ult. n. 16. & seqq.
c. 3. n. 2. & 3.	IN SEXTO.
c. 4. n. 13.	c. 1. in 6. n. 5.
c. 5. n. 11.	c. 2. eod. n. 12.

TITVLVS VIII.

DE CONCESSIONE PRÆBENDÆ, ET

Ecclesie non vacantis.

§. 1. Utrum Beneficium non vacans possit conferri, vel promitti?

Beneficium non vacans conferri non potest ali